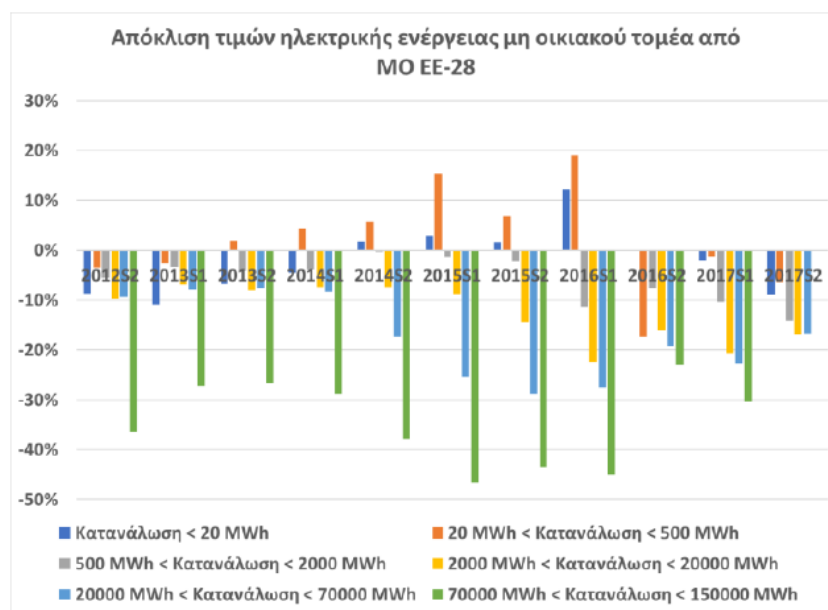

Αθήνα, 29/1/198

Λουμάκης: Όρα επενδύσεων στην ενεργειακή απόδοση αντί επιδοτήσεων της ηλεκτρικής κατανάλωσης

Στο θετικό πρόσημο του Εθνικού Σχεδίου για την Ενέργεια και το Κλίμα (ΕΣΕΚ) που μετά από μακρά δημόσια διαβούλευση και αρκετούς κύκλους συνεδριών στο Υπουργείο με ευρεία συμμετοχή φορέων παραγωγών ενέργειας αλλά και μεγάλων καταναλωτών, αναφέρθηκε από το βήμα του Συνεδρίου της A-Energy με θέμα «Εξοικονόμηση Ενέργειας – Βιομηχανία και Ανταγωνιστικότητα» ο Πρόεδρος του ΣΠΕΦ Στέλιος Λουμάκης την Τρίτη 29/1/19. Όπως υπογράμμισε ο κος Λουμάκης, το ΕΣΕΚ δεν είναι μόνο μια χρήσιμη ευρωπαϊκών διαστάσεων πιξίδα για την ενεργειακή μετάβαση της χώρας μας προς το 2030 και τους αυστηρούς περιβαλλοντικούς στόχους όσον αφορά την συμμετοχή των ΑΠΕ στο ενεργειακό μίγμα αλλά και την εξοικονόμηση που πρέπει παντού να λάβει χώρα. Είναι συνάμα ένας κορμός βασικής ποσοτικής πληροφόρησης για τα ισχύοντα μεγέθη στην αγορά ενέργειας, που γύρω του σε κοινή πλέον βάση μπορεί να διεξαχθεί αντικειμενικότερα ο δημόσιος διάλογος αλλά και να ενημερωθούν οι μη γνωρίζοντες.

Σύμφωνα λοιπόν με ανάλυση που περιλαμβάνεται στο ΕΣΕΚ, η τιμολόγηση ηλεκτρικής ενέργειας στην Ελλάδα την περίοδο 2012 – 2017 σε σχέση με τον μέσο όρο της ΕΕ των 28 Κρατών μελών εμφανίζεται σημαντικά φθηνότερη και μάλιστα σε ποσοστά ακόμη και -20% έως και -40% αναλόγως το επίπεδο κατανάλωσης. Στην χώρα το όριο των μεγάλων βιομηχανικών καταναλωτών εκκινεί από τις 13GWh (13,000 MWh) κατανάλωσης και πάνω ετησίως, ενώ σε ότι αφορά την ΕΕ, στα 28 κράτη μέλη που συνθέτουν τον μέσο όρο της συμπεριλαμβάνονται και παραδοσιακά πολύ φθηνές χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ.

Πηγή: ΕΣΕΚ

Φαίνεται συνεπώς πως η γενική και αόριστη ρητορική περί αυξημένου κόστους ηλεκτρικής ενέργειας στην βιομηχανία που επικρατεί τα τελευταία 2-3 χρόνια στην χώρα μας, δεν βρίσκει έρεισμα στα επίσημα ποσοτικά στοιχεία του ΕΣΕΚ για την ΕΕ των 28.

Επιπλέον, σύμφωνα πάλι με στοιχεία που σε ημερίδα διαβούλευσης του ΕΣΕΚ τον περασμένο Απρίλιο παρουσίασε το Υπουργείο Ενέργειας, στην Ελλάδα ως οικονομία καταναλώνουμε 131 τόνους ισοδύναμου πετρελαίου ανά εκατ. ευρώ του ΑΕΠ, όταν ο μέσος όρος της ΕΕ είναι στους 118 τόνους, δηλαδή 10% χαμηλότερα. Τα χειρότερα νέα ωστόσο αφορούν τον βιομηχανικό μας τομέα όπου η απόσταση της ενεργειακής του απόδοσης από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο είναι πολλαπλάσια. Έτσι ενώ στην Ελλάδα ο βιομηχανικός τομέας καταναλώνει 132 τόνους ισοδύναμου πετρελαίου για κάθε εκατομμύριο ΑΕΠ που παράγει, στην ΕΕ ο μέσος όρος είναι μόλις 92 τόνοι. Δηλαδή η ελληνική βιομηχανία καταναλώνει 43% περισσότερη ενέργεια για να παράξει την ίδια ποσότητα ΑΕΠ σε σχέση με την ΕΕ.

Πέραν της μη εφαρμογής προγραμμάτων εξοικονόμησης ευθύνη για την κατάσταση αυτή σίγουρα επιμερίζεται και στο στενό φάσμα προϊόντων, κυρίως ενδιάμεσων και όχι τελικών που παράγει η ελληνική βαριά βιομηχανία και που νομοτελειακά τυγχάνουν χαμηλότερης προστιθέμενης αξίας στην αγορά συγκριτικά με τα ολοκληρωμένα τελικά προϊόντα άλλων χωρών (λ.χ. χαλυβδόφυλλα εμείς έναντι αυτοκινήτων, μηχανημάτων ή προϊόντων τεχνολογίας άλλων χωρών). Απαιτείται ωστόσο περαιτέρω να αναρωτηθεί κανείς στο γιατί η ελληνική βιομηχανία δεν προέβη συνολικά στους απαραίτητους εκσυγχρονισμούς, αναδιαρθρώσεις και διεύρυνση της παραγωγικής της διαδικασίας και βάσης μαζί και αύξησης της ενεργειακής της απόδοσης ώστε να μπορέσει να κλείσει την ψαλίδα της ενεργειακής της έντασης ανά ποσότητα παραγόμενου ΑΕΠ με την ευρωπαϊκή πραγματικότητα.

Σε κάθε περίπτωση και σύμφωνα με τα επίσημα δημοσιευμένα στοιχεία του ΑΔΜΗΕ για τις ηλεκτρικές καταναλώσεις της βαριάς βιομηχανίας (Πελάτες Υψηλής Τάσης) στο εθνικό διασυνδεδεμένο σύστημα, αυτές εμφανίζονται σταθερά αυξητικές τα τελευταία δύο χρόνια, την στιγμή μάλιστα που στις υπόλοιπες κατηγορίες καταναλώσεων αλλά και στο σύνολο της ηλεκτρικής αγοράς καταγράφονται μειώσεις, πιθανόν και για λόγους εξοικονόμησης των νοικοκυριών. Οπότε μάλλον δεν προκύπτουν συνθήκες ύφεσης ή ενεργειακής κρίσης ως προς τον ηλεκτρισμό στην ελληνική βιομηχανική παραγωγή εσχάτως, ενώ σε ότι αφορά πιθανά προγράμματα εξοικονόμησης, αν εφαρμόζονται τέτοια, τότε η ανάπτυξη της θα είναι ακόμη μεγαλύτερη απ' όσο δείχνουν τα στοιχεία των ηλεκτρικών καταναλώσεων της.

ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΔΙΑΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ		
% ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΩΣ ΠΡΟΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΕΤΟΣ	2018	2017
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΖΗΤΗΣΗ	-0.9%	1.4%
ΖΗΤΗΣΗ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ	-1.0%	1.6%
ΔΙΚΤΥΟ	-1.6%	1.6%
ΠΕΛΑΤΕΣ ΥΨΗΛΗΣ ΤΑΣΗΣ	1.1%	2.9%
ΟΡΥΧΕΙΑ	-3.1%	-16.5%
ΙΔΙΟΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ	6.6%	-12.0%
ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ	10.2%	-1.2%

Πηγή: Δελτίο ενέργειας ΑΔΜΗΕ

Αξίζει εδώ να σημειωθεί πως το κόστος των ρύπων CO₂ για την ηλεκτρική ενέργεια που καταναλώνει η βιομηχανία, εν τέλει δεν το επιφορτίζεται, αφού μέσω του μέτρου της Αντιστάθμισης όπως ισχύει για 5 και πλέον έτη και εφαρμόζεται στα πλαίσια Ευρωπαϊκής πολιτικής για το Carbon Leakage, της επιστρέφεται τον επόμενο χρόνο. Σε ότι αφορά το ΕΤΜΕΑΡ η βιομηχανία απολάμβανε ήδη ελάχιστη συμμετοχή στα ~2 ευρώ/MWh ενώ σύμφωνα με αλλαγές που εσχάτως δρομολογήθηκαν, η συνεισφορά αυτή πέφτει κάτω του 1

ευρώ/MWh για τις βιομηχανίες έντασης ενέργειας. Το κόστος ρύπων CO₂ αντίθετα, θα επιβαρύνει ευθέως τους μικρούς καταναλωτές αλλά και τους Προμηθευτές στο βαθμό που δεν μπορούν να το μετακυλήσουν. Σε κάθε περίπτωση οι ΑΠΕ μέσω της μείωσης του ανθρακικού αποτυπώματος της ηλεκτροπαραγωγής είναι οι μόνες που μπορούν να συγκρατήσουν αυτό το κόστος και όπως φαίνεται τώρα που οι τιμές CO₂ έχουν ξεπεράσει τα 20 ευρώ/τόνο, το έχουν πράξει ήδη επιτυχώς. Εξ' ου και τα όποια προβλήματα στο να πουληθούν αμιγώς ανθρακικά χαρτοφυλάκια ηλεκτροπαραγωγής σε ικανοποιητικό τίμημα, αφού μη περιλαμβάνοντας ΑΠΕ ή ενισχύσεις τύπου ΑΔΙ θα είναι δύσκολο πλέον να ανταπεξέλθουν κοστολογικά στην Προημερήσια αγορά. Καταληκτικά δεν ευσταθεί να «κουνάει» κάποιος το δάχτυλο στις ΑΠΕ για την αύξηση του κόστους των ρύπων. Το αντίθετο μάλιστα. Όσον αφορά τους Προμηθευτές, υπήρξε επί πολλά συναπτά έτη και αρχίζει και πάλι μετά την κατάργηση της Χρέωσης Προμηθευτή να υπάρχει, σημαντική ωφέλεια στο χονδρεμπορικό κόστος του ρεύματος που αγοράζουν στην Προημερήσια αγορά, μέσω της συγκράτησης-μείωσης του κόστους της Οριακής Τιμής Συστήματος που οι ΑΠΕ προκαλούν. Ιδίως μάλιστα όταν μιλάμε για καθετοποιημένους Προμηθευτές με μεγαλύτερη πελατειακή βάση απ' όση μπορεί να εξυπηρετήσει η παραγωγή τους, οπότε και έχουν σταθερή ανάγκη αγορών ενέργειας από το Pool.

Υπό το ανωτέρω πρίσμα αλλά στην βάση και των συνεχώς μειούμενων τιμών που αμείβονται οι νέες κάθε φορά ΑΠΕ (περί τα 6 - 6.5 λεπτά/kWh σύμφωνα με τον πρόσφατο διαγωνισμό ΡΑΕ), είναι προκλητικό επίπλαστο μέτρο όπως η διακοψιμότητα να διατηρούνται σε ισχύ ή πολύ περισσότερο να ζητείται να παραταθούν δήθεν χάριν της ευστάθειας του συστήματος, πράγμα που ουδέποτε τεχνοκρατικά επιβεβαιώθηκε. Επιτέλους αυτές οι ΑΠΕ δεν είναι δυνατόν από την χαμηλή αυτή τιμή, μαζί με όλα τα υπόλοιπα θετικά που προσφέρουν στις επενδύσεις, στην απασχόληση, στην συγκράτηση του κόστους της ηλεκτρικής ενέργειας λόγω των αποφευγόμενων ρύπων, να καλούνται επιπλέον να επιδοτούν την βιομηχανία, αφού η διακοψιμότητα τέτοιο μέτρο είναι και όχι ευστάθειας του συστήματος τουλάχιστον στην μορφή που εφαρμόζεται στην χώρα μας και που κατά Πανευρωπαϊκή πρωτοτυπία την πληρώνουν οι ΑΠΕ.

Τέλος σε ότι αφορά τα φωτοβολταϊκά, τα προγράμματα ενεργειακού συμψηφισμού “net-metering” σε επίπεδα ισχύος στο 50% της συμπεφωνημένης κατανάλωσης και μέχρι εγκατεστημένη ισχύ 1 MWp, απευθύνονται καταφανώς και στην βιομηχανία και όχι πλέον μόνο στα νοικοκυριά ή τις πολύ μικρές επιχειρήσεις. Άλλωστε 2 MW συμπεφωνημένη ισχύς κατανάλωσης (που δικαιολογεί 1 MW Φ/Β net-metering) αν πρόκειται για προφίλ φορτίου βάσης, ισοδυναμεί με ετήσια κατανάλωση άνω των 13 GWh που απαντάται σε μεγάλες μόνο βιομηχανίες.